

Svátek Křtu Páně C

Bože, tvůj jednorozený Syn přišel na svět v lidském těle a stal se jedním z nás; dej ať jsme skrze něho vnitřně přetvořeni k účasti na jeho božství. (ze vstupní modlitby)

První čtení

Izaiáš 40,1-5.9-11

Těšte, těšte můj národ – praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho špatnost, odčiněna jeho nepravost, vzal z Hospodinovy ruky dvojnásob za všechny své hříchy. Hlas volá: "Na poušti připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezky našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je křivé, ať se napřímí, co je drsné, ať se narovná: Hospodinova velebnost se zjeví a každé tělo společně uzří, že mluvila Hospodinova ústa." Vystup na vysokou horu, ty, který hlásáš pro Sión radostnou zvěst, pozdvihni mocně svůj hlas, ty, který hlásáš pro Jeruzalém radostnou zvěst! Pozdvihni (svůj hlas) a neboj se; řekni judským městům: "Hle, váš Bůh!" Hle, Pán, Hospodin, přichází s mocí, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu a před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem shromažďuje beránky, ve svém klínu je nese, březí ovce šetrně vede.

Druhé čtení

Titovi 2,11-14; 3,4-7

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků. Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem; ne (snad proto), že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom – ospravedlnění jeho milostí – dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm." Když se všecken lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe. Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení."

K zamyšlení

Svátek, který dnes slavíme, je zevnitř i zvenčí začátkem něčeho nového. Na konci vánoční doby, kdy jsme oslavovali dítě, kterým se s námi chudými i bohatými, malými i velkými, pastýři i králi chtěl sám Bůh svým zvláštním způsobem setkat, oslavujeme křest Ježíše. Toho Ježíše, na kterém se naplnilo prorocké slovo z druhé knihy proroka Izaiáše. Když posloucháme, jak Bůh pověřil svého služebníka přinést spásu od Izraele každému člověku bez jakéhokoliv násilí a lidské moci, pak nám bude zřejmé, že tento služebník může být jen spasitelem, který převyšuje jakoukoliv velkou postavu Starého Zákona. Dnes slavíme, že tato toužebná prorokova slova na sebe vzala v Ježíši podobu těla. Ještě více: sluha není již více sluhou, ale též synem. Zůstává "sluhou", jelikož je připraven plnit Boží záměry, ale je zároveň i "synem" s jedinečným vztahem k Bohu. Přísliby a poslání se protínají v důležité události křtu. Křest se dotýká nejhlubšího základu naší existence. Je to pozvání "radikálně", tedy od základů změnit svůj život nebo si ho nechat změnit. Nechat se pokřtít znamená uznat dimenze života, které přesahují pouze to lidské. Znamená to, že člověk si nemůže sám určit smysl a cíl svého života. Znamená to věřit a důvěřovat, že každé povolání, které pro každého jednotlivce zvolil Bůh, mu cestu životem nezúží, ale naopak rozšíří. Tato cesta je zároveň plná neustálé Boží přítomnosti a láskyplné starostlivosti. A tak, jako stojí křest na počátku veřejného působení Ježíšova, tak stojí při křtu každého člověka důležitá dimenze: zničení vlastní omezenosti a otevření se druhým. Je proto pochopitelné, že tento svátek stojí na přelomu doby vánoční a "normální" doby každodenního všedního života. Když se zamyslíme nad událostmi minulých týdnů a našeho kam a odkud, můžeme takto posilněni vstoupit do každodenního života a svým povoláním můžeme těm, kteří jsou ukřivdění a těm, kteří selhali, přinést úplně novou Boží skutečnost. Skutečnost, která se nerozplyne a nerozbije, ale která pozvedá a osvobozuje.

Svátek Křtu Páně C

Bože, tvůj jednorozený Syn přišel na svět v lidském těle a stal se jedním z nás; dej ať jsme skrze něho vnitřně přetvořeni k účasti na jeho božství. (ze vstupní modlitby)

První čtení

Izaiáš 42, 1-4.6-7

Toto praví Hospodin: Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo. Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot neuhasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě (prostředníkem) smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznice ty, kdo bydlí ve tmách.

Druhé čtení

Skutky apoštolů 10,34-38

Petr se ujal slova a promluvil: "Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě že je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. Izraelitům poslal své slovo, když dal hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi. Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, prokazoval dobrodiní, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel."

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: "Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm." Když se všecken lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe. Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě holubice a z nebe se ozval hlas: "Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení."

K zamyšlení

Svátek, který dnes slavíme, je zevnitř i zvenčí začátkem něčeho nového. Na konci vánoční doby, kdy jsme oslavovali dítě, kterým se s námi chudými i bohatými, malými i velkými, pastýři i králi chtěl sám Bůh svým zvláštním způsobem setkat, oslavujeme křest Ježíše. Toho Ježíše, na kterém se naplnilo prorocké slovo z druhé knihy proroka Izaiáše. Když posloucháme, jak Bůh pověřil svého služebníka přinést spásu od Izraele každému člověku bez jakéhokoliv násilí a lidské moci, pak nám bude zřejmé, že tento služebník může být jen spasitelem, který převyšuje jakoukoliv velkou postavu Starého Zákona. Dnes slavíme, že tato toužebná prorokova slova na sebe vzala v Ježíši podobu těla. Ještě více: sluha není již více sluhou, ale též synem. Zůstává "sluhou", jelikož je připraven plnit Boží záměry, ale je zároveň i "synem" s jedinečným vztahem k Bohu. Přísliby a poslání se protínají v důležité události křtu. Křest se dotýká nejhlubšího základu naší existence. Je to pozvání "radikálně", tedy od základů změnit svůj život nebo si ho nechat změnit. Nechat se pokřtít znamená uznat dimenze života, které přesahují pouze to lidské. Znamená to, že člověk si nemůže sám určit smysl a cíl svého života. Znamená to věřit a důvěřovat, že každé povolání, které pro každého jednotlivce zvolil Bůh, mu cestu životem nezúží, ale naopak rozšíří. Tato cesta je zároveň plná neustálé Boží přítomnosti a láskyplné starostlivosti. A tak, jako stojí křest na počátku veřejného působení Ježíšova, tak stojí při křtu každého člověka důležitá dimenze: zničení vlastní omezenosti a otevření se druhým. Je proto pochopitelné, že tento svátek stojí na přelomu doby vánoční a "normální" doby každodenního všedního života. Když se zamyslíme nad událostmi minulých týdnů a našeho kam a odkud, můžeme takto posilněni vstoupit do každodenního života a svým povoláním můžeme těm, kteří jsou ukřivdění a těm, kteří selhali, přinést úplně novou Boží skutečnost. Skutečnost, která se nerozplyne a nerozbije, ale která pozvedá a osvobozuje.